

► 15 Octubre, 2014

EL MIRADOR

La societat, al servei de la sanitat pública

HELENA RIS

Directora general
de La Unió

Quan, als anys 80, es va configurar el sistema sanitari actual, es va comptar amb una gran quantitat d'entitats de la societat civil que, durant dècades, havien estat prestant els serveis de salut que l'Estat no podia cobrir per una insuficiència dels recursos instal·lats a Catalunya. Eren entitats gestionades sota el dret privat de diferent naturalesa, com ara fundacions, mutualitats o ordes religiosos, les quals van passar a ser prove-

ïdores del sistema públic. A Tarragona tenim el cas de la Fundació Santa Tecla, constituïda fa més de 500 anys per l'arquebisbe Pere d'Urrea, amb el consentiment i cooperació del Capítol Eclesiàstic i l'Ajuntament municipal. N'és un exemple, igualment, l'Institut Pere Mata, que va ser creat a la segona meitat del segle XIX per la societat civil reusenca davant de la falta de resposta de l'Administració sobre els problemes de salut mental. Un altre exemple és el Centre Mèdic Quirúrgic de Reus.

Darrerament, se senten veus que, amb més vehemència que

arguments, fan de l'instrument jurídic públic un objectiu en si mateix, sota la demagògia de la privatització. Aquest plantejament és totalment injust perquè, a Catalunya, la titularitat jurídica de les estructures no ha constituït mai un fi, sinó un mitjà per assolir la missió que els és pròpia: atendre la població i treballar per a la millor resolució dels problemes de salut. Això no pot ser qüestionat amb arguments sobre la titularitat 'bona' o 'dolenta' de les entitats o que anteposen els drets laborals i estatutaris adquirits com a paradigma de la continuïtat i, el que és més preocu-

pant, no ofereixen propostes de millora ni assumpció de cap responsabilitat, menystenint les empreses i els seus treballadors per la seva condició jurídica.

L'èxit del nostre sistema sanitari públic és l'èxit del treball en xarxa de totes les entitats que el configuren, cadascuna amb les seves condicions i circumstàncies específiques. En aquest marc, tenim la gran sort de comptar amb entitats privades

que, molt abans de l'existència del sistema mateix, ja prestaven serveis de salut als ciutadans i sense les quals seria impossible

donar una resposta eficaç i eficient a les necessitats de salut de la població. Cal recordar, per exemple, que en àmbits com el socio-sanitari i el de la salut mental pràcticament el 100% de l'atenció es dona a través de recursos concertats.

La societat civil va contribuir a la creació del nostre sistema sanitari des dels inicis

Aquestes entitats, encara que gestionades sota el dret privat, contribueixen al sistema sanitari públic, assumint-ne les condicions i característiques, les dificultats i els reptes, i alineant la seva estratègia a aquesta voluntat de servei públic i de garantia del dret a la salut dels ciutadans.